

Mindretalstraktaterne. Flere andre Delegerede var derimod af den Anskuelse, at en saadan samtidig Behandling kun ganske undtagelsesvis burde finde Sted.

Til yderligere Betyggelse af Mindretallene ønskede den tyske Delegerede endvidere Tremandsudvalgenes Afgørelser offentliggjort i større Omfang end hidtil, et Ønske hvortil flere Delegerede — deriblandt den danske — sluttede sig; navnlig beklagede den tyske Regering sig over, at Offentliggørelse næsten udelukkende fandt Sted, hvor det drejede sig om Sager af mindre Betydning, eller Sager hvor vedkommende Regering havde faaet Medhold, en Praksis som var egnet til at give den offentlige Mening et urigtigt Billede af de virkelige Forhold.

Flere Delegerede udtalte sig endvidere for en hurtigere Behandling af Klagerne og paapegede i denne Forbindelse Ønskeligheden af, at Tremandsudvalgene ikke blot samledes under Raadmøderne, men ogsaa paa Tidspunkter hvor Medlemmerne var mindre optaget af anden Virksomhed.

Endelig drøftede Udvalget paany Oprettelsen af en raadgivende Kommission for Mindretalsbeskyttelse, dog uden at dette Spørgsmaal kom sin Løsning nærmere.

De forskellige Delegationer som deltog i Forhandlingerne angaaende disse Spørgsmaal kan deles i tre Grupper: paa den ene Side Grækenland, Polen og den lille Entente, der saavidt muligt ønskede Regeringernes Forpligtelser med Hensyn til Mindretalsbeskyttelse indskrænket; paa den anden Side Tyskland, Østrig, Ungarn og Bulgarien, som var interesseret i, at Folkeforbundet skulde yde en mere effektiv Beskyttelse; og midt imellem disse to Ydergrupper forskellige mindre Lande, hvoriblandt Danmark, Norge og Holland, som søgte at lette og forbedre Forbundets Virksomhed paa dette Omraade ved Fremsettelse af praktiske Forslag, uden i øvrigt at tage Stilling til Mindretalstraktaterne eller de i Forbindelse hermed vedtagne Folkeforbundsresolutioner.

Under Hensyn til Uoverensstemmelserne vedrørende Forsamlingens Kompe-

tence fremsatte Udvalget intet Resolutionsforslag, men indskrænkede sig til at forelægge en Beretning over de fremførte Synspunkter, som Forsamlingen tog til Efterretning.

5. Mandater.

I Henhold til et af den norske Delegation fremsat Forslag vedtog Forsamlingen ligesom tidligere Aar at henvise Mandatarstaternes Aarsberetninger og den permanente Mandatkommissions Beretning til lige med forskellige andre Aktstykker til Behandling i 6. Udvalg.

Udvalget udtrykte i Almindelighed sin Tilfredshed med Staternes Bestyrelse af Mandatomraaderne, der kun for saa vidt angaar Vest-Samoa (under Ny Zeeland) og visse Stillehavsoer (under Japan) gav Anledning til særlige Bemærkninger; med Hensyn til disse sidste bemærkede Udvalget, at Øernes indfødte Befolkning var stagnerende og i visse Distrikter endog aftagende, et Forhold, hvis Aarsager den japanske Regering har lovet at tage op til Undersøgelse.

Adskillige Delegerede beklagede den 12. Forsamlings Beslutning om for 1932 at indskrænke den permanente Mandatkommissions Virksomhed til eet aarligt Møde, hvilket ogsaa efter Kommissionens egen Mening var utilstrækkeligt, saafremt den paa fyldestgørende Maade skulde varetage de Opgaver, som var betroet den ved Folkeforbundspagtens Artikel 22. 6. Udvalg henstillede i denne Anledning, at Kommissionen atter blev sat i Stand til at afholde to aarlige Møder og som omtalt pag 39 gav 4. Udvalg denne Henstilling sin Tilslutning ved at opføre de fornødne Bevillinger paa Budgettet for 1933.

Den 20. Oktober forelagde Rapportøren, Hr. *Andword* (Norge) sin Beretning for Forsamlingen, som enstemmigt vedtog de foreslaede Resolutioner.

6. Flygtningespørgsmaalet.

For 6. Udvalg forelaa en meget udførlig Beretning om Nansen-Kontorets Virksomhed i det forløbne Aar. Det fremgik af